

قابلیات و کون حقائق وجودات مستور و ممکن بود بعرضه
 شهود قدم گذاشت هر تنخی انبات شد و هر دانه روئیده گشت یکی
 سنبل و در یحان بنار آورد و در بگری کل صد برک خندان و در بگری
 خار و خرب پایان شجر میوه مبارکی داد و درختی ز قوم مشهور
 نلخی هر کام این شکوفه و ازهار و بدایع ثمار و زقوم و خار احوال اطوار
 و اعمال است زلفار بکنار کفایت منماد در خوشی و فتنار بکوش
 بجزر اقوال قناعت مکن افعال دامن اعتبار بدان و الجاع علیک ع

هو الاله

یا اجماع الرحمن واصفيا ثم قد تكلل انوار التائيد من ملكوت الاله
 و توج مجور التقديس من ارباح بشادات الله في الزبر و الالواح و البراق
 و اعد سحاب الفيض و السحابة غيوب الاسرار من تلك الغيوم المنبعثة
 من ملكوت الله و انتم يا مظاهر موهبة الله و مطالع انوار معرفه الله
 و معادن محبة الله اهتزوا طربا من فيض رحمة الله و استبشروا بعبادته
 الله الموهب من القيوم اللهم يا الهی اسئلك بفيضك الدائم و فضلك
 الشامل و تائبك الكامل ان تدرک اجابتك بعظيم الطافك و
 توقفهم على نشر شرع العبودية في مجار امرک و ايقاد سراج المحبة
 في زجاجات قلوب الناس و قد ازرهم في خدمه عنيتك الشامدة

العليا انتك انت الموقول انتك انت القوي القدير ع
 اى باران الهى شب وروزيكو شيد ناموق برضاى مبارك كريد
 رضاي مبارك ودرخلق باخلاق ريت و نشيد ريت
 ومحويت و فناء و خضوع و خشوع نزد اجبآء الله و عبوديت عيشه عليا
 و شرفجات الله و اعلاء كلمة الله و الفناء و التنازل و بكانكى اجبآء الله
 و غير خواهي عموم ملل و ام و شوت و رسوخ و درميشاق اعظم و صدقت
 و خدمت بحكومت و جستجوي رضاييت سر برسلطنت است و اليها عليكم
 يا اصفياء الله و امنائهم و اولادهم ع

هو الالهى

ايها الفرد الخبير قد سمعت هدير و رقاء ايك البقاء و صفيح طر الاوج
 الاعلى بامدع الالحان و ينفون الايقاع على الاذنات و اذا بقولان و
 يترنمان و يرتلان سبحان من تجلى في فاران و اشرق على السناء و ظهر في
 الساعير و كل ذلك اشرق بارق لاح و امضاء من ينفق لسه القديم
 ثم نزلت الارض و ارتعدت اركان الوجود و انقطرت السماء و كوت
 الشمس و انشوت النجوم و قامت القيمة و ظهرت الطامة و جاء ربك و
 الملاك صفا من الناس من حوسب خفت موازينه و فحين و اوتى
 كتابه فيماله و وقع في حفرة الها و به شره باله و منهم من استبشر و نفلت

موازينته ومرتجت بخارته واوقى كتابه بيمنه واستضاء وجهه وتبسم
 ثغره وطار قلبه فرحاً بلقاء ربه وشوقاً لما شهدته جلال باريه وتمتع با
 لتبعم وشرب من ماء معين وتنور بصره بملاحظة النور المبين الساطع
 من صبح اليقين والبهاء عليك ايها المؤمن بالرب الرحيم مع

هو الله

يا من ادخره الله لنشر الميثاق قد تلوت كلمات التوحيد واذا التجر يد
 ورتلت آيات الشكر للرب المجيد بما بعث نفوساً صفت افئدتهم وطابت
 سريرتهم ولطفت كينوناتهم ورفقت هويتهم ونشعت افوارهم وتللت
 اثارهم واني انضج المواقف ان يزيدهم في كل يوم استقامة وفضاء
 جوراً وسروراً واذا مررت بأولى التوقف من العباد قل يا الله الحق ان
 المركز المنصوص كالبنيان المرصوص وان مرجع الميثاق كالجبل
 الراشح بين الافاق لا يتزلزل من عواصف الانكار وندابح الاستكبار
 ما لكم لا تفتخرون قولا قل من اخذ هذا العهد الوثيق ومن اذار كاس
 هذا الرجح ليقولن الله قل اني توفكون قل من انزل الكتاب الاقدس
 ونص بالمرجع المؤسس ليقولن الله قل اني تفضلون قل من انزل في الوجود
 ذكر ميثاق الله ودعا لمن وفا وثبت قدماء ليقولن الله قل اني تميمون
 لعمر الله ان الامر اوضح من الشمس ولكن اهل الغنور لفي سكونهم يهيمون

وَأَنْتَ إِذْ دَعَا أَهْلَ الْغُرُوبِ وَاتَّبَعُوا كُلُّ نَاعِقٍ يَمِيلُونَ بِكُلِّ رِيحٍ وَتَوَجَّهُوا

رَبِّكَ الْغَفُورَ ع

هُوَ اللَّهُ شَهِيدٌ زَادَ بِنِوَاسِطِهِ خَضِرَاتُنَا

سَيِّدُ مُحَمَّدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ جَنَابُ كَرِيمِ الْأَمِينِ زَانِصِرَ اللَّهُ خَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ اللَّهُ

هُوَ الْأَبْنَى

بِأَمْنٍ أَمْتَحَنُ عَجْدَ الْبُهَاءِ هَلْ يَلِيْقُ لِمِثْلِكَ أَنْ يَمْتَحَنَ عِبْدٌ خَاضِعًا خَاشِعًا
لِوَالِدِهِ بَلْ أَرَكُ الْمِثْلَ أَنْ يَمْتَحَنَ الْأَفَاقُ وَلَيْسَ لَهُمْ أَنْ يَجْعَلُوا عَقُولَهُمْ مَوَازِينَ
الْحَقِّ وَيَزِيدُهَا أَنْوَارَ الْأَشْرَاقِ أَمَا سَمِعْتَ بَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ
وَأَفْعَالُهُ شَفَاعَةً لَهَا مَرْتَعَةٌ فَخَاطَبَهُ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْأَوْهَامِ وَقَالَ
يَا أَبَا الْحَسَنِ هَلْ تَرَى مَنْ يَصُونَ لِلَّهِ وَعَوْنَهُ وَحَفَظَهُ وَكَلَّامَهُ فَقَالَ نَعَمْ
هَذَا حَتَّى يَمِثَلَ مَا أَنْتُمْ تَنْطَقُونَ فَقَالَ الْغَافِلُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ يَا عَلِيُّ إِذَا فَادِمَ
بِنَفْسِكَ مِنَ الْمَوْجِ الرَّفِيعِ إِلَى اسْفَلِ الْخَضِيفِ حَقِّقْ أَوْ مِنْ أَنْتَ مَطْمَئِنِ النَّفْسَ
بِحِفْظِ اللَّهِ وَحِرَامَتِهِ وَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْجَوَابِ لَيْسَ لِي أَنْ أَمْتَحَنَ إِلَيْهِ
بَلْ لِي أَنْ يَمْتَحَنِي وَهَذَا ذَنْبٌ يَغْفِرُ مَعِيَ إِذَا فَا نَسَبَهُ بِأَلْفِهَا الْخَاشِعُ فِي عَمَّا
الْأَمْتَحَنُ مِنْ قَوْلِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَنْتَ تَمْتَحَنُ غَيْرَكَ مِنْ لَاتِخْتِطُّ بِهِ عَلَمٌ أَعْلَمُ
بِأَنَّ التَّثْلِيثَ مِنْ التَّرْبِيعِ وَالتَّرْبِيعُ عَنِ التَّثْلِيثِ وَهَذَا يَعْرِفُهُ مَنْ يَعْلَمُ
لِحَسَنِ الْقَوْلِ وَيَطَّلِعُ بِالْأَسْرَادِ الْمُرْمُوزَةِ فِي سَطُورِ الْكُتُبَاتِ وَالرِّسَالِ

المنزلة من الملاء الأعلى وتنكشف عن قريب لك ما سئلت عنه انكشافاً
 كسطوع الشمس في كبد السماء وتقلب الأمور وتقول سبحان مفضل
 النفوس من بعد مبكاتها وحجى العظم الرميم بعد بيلها سبحان ميسر
 المعسور والشارح للصدور وعند تغرغر النفوس وحشر حبة الصدور
 سبحان من اضاء الديجور بالنور الساطع من افود حيز رب الغيور سبحان
 من رفع الوضيع ووضع الرفيع واطس النجوم وجعلها رجوماً لأهل
 الفجور اذا فافهم هذه الاشارات المصرفة للعبادات واطمن بذكر
 ربك في كل الأحوال ولا تمنح احداً من بعد هذا فان الامتحان شأن
 الرحمن فيسر للانسان الا الاذقان بما نزل في القرآن ولنبلونكم
 بشئ من الخوف والجوع ونقص من الأموال والانفس والثمرات والبهائم

عليك ع ع

هو الابطح الهى الهى ترى عبدك الملتجى باب رحمتك اللاندى بعبة قدس
 عنايتك المستجير بك من غضبك يدعوك في حنج الليلك والاشجار و
 بارئ الغفار اغفر ذنوبي واكشف كربى وانظر الى بلحاظ العنايت و
 ادخلنى في زمرة المخلصين من اهل الهداية ونور بصري بمشاهدة آيات
 توحيدك وشرف سمعى باستماع نغامت طيور مرايض تغريدك انك

ابن الكريم الوهاب ع ع

هو الألهي . الحمد لله الذي أظهر امره واشرف نوره ولاح شجره و
 طلع بدره وسدع بجمه فاستشرق الأفاق من ذلك الأشرق و
 استضاءت واستنارت واهتزت وتحركت واختلفت واشتدفت
 وتفرقت واجتمعت وكانت القيمة الكبرى والطامة العظمى
 وحشر من في الأرض والسماء فربقي في الجنة ورفيقي في السعير و
 أنك انت توجه بقلبك النوراني الى الملكوت الرحمانى وتلك
 الحمد بما رفقتنى في امرك وجعلتنى من اصحاب اليمين وهديتنى
 الى صراطك المستقيم ع

هو الألهي ارضط احيى الهمم بقاء الله الألهي لا اخطأ بايد
 هو الألهي الألهي

اى بندكان اهي وباران من صبح هدى چون از فوضات بها پرتو بر
 افاق انداخت نور محبت مبدول داشت واشراق الفضا فرمود حقا
 متنوع مختلفه متضاده را بفيض واحد كامران نمود تا جمع هم و
 مثل در ظل خيمه بكنك داخل كردند و بپك اهنك بتهل و تقدس
 جمال قدم مشغول شوند خطوط شعاعيه تمتد از مركز محيط
 دائره هر چند متعددند ولي چون از مركز واحد ساطع است لهذا
 از خطوط در نقطه واحد جمع و مركز واحد وابستتراند و اگر خطا

نفوس چون خطوط شعاعی توجیه مرکز اصلی داشته باشند و حد
 اندر وحدت است و اگر چنانچه آن خطوط شعاعی از محیط تجاوز
 کند لابد تفرقه حاصل شود و آن مرکز مبداء فیض است و محیط
 دائره و آن دائره تعالیم الهیه است تا از تعالیم الهیه تجاوز نشود
 انشقاق حاصل نکردد، پس آید و ستان مهربان بان مرکز قدیم و
 جمال مبین انشاب انور ملکوت غیب توجیه نماید و چون خطوط
 شعاعی از آن مرکز قدسی طالع شوند و از محیط دائره ذره تجاوز
 نمایند تا جوهر توحید شوند و حقیقت تفرید شمع روشن ملکوت
 گردید و آیات باهره سلطان جبروت بحجج ائمه احدیت گردید
 و طیور حدائق رحمانیت الحمد لله بفضیل جمال قدم تاجی از جوهر
 موهبت بر سر دارند و سرخی از پر تو عنایت در سزردانی از
 سندس فردوس در بردارید و سفیدی از براهین اطمینان و دلائل
 سبحانیه در مکر در بحر الطاف مستغرقید و از نور احسان مستشرق
 کلمات کتاب ببینید و حرف صحف هلمین آیات صریح بر رب
 آیاتید و صحائف بدیع صاحب بیانات قدر این موهبت را
 بدایند و شب و روز در اتحاد و اتفاق و الف کوشید لطایف
 احترام را از یکدیگر بردارید و رعایت رعایت را بهم منظور نمائید

خادم یکدیگر باشید و همدام بنیان اشتقاق و سرآبادی امر الله
 که ثابت بر عهد و میثاقند شرح آفاقند چون امری را قرار دهند
 اطاعت و انقیاد فرض است و اطاعت آنان موجب اسعاد و الفتح
 و یگانگی درستان زهدار مخالف و مباینت نمائید و همچنین
 باید شب و روز در فکر تبلیغ امر الله و نشر نجات الله و اعلاء کلمه
 الله باشید و بکمال مهربانی و تواضع و خشوع تشنگان سلسیل
 هدایت را بعین صافی درخانیته دلالت کنید بینوایان عین عطا ^{باشید}
 و بیچارگان را ملجاء و پناه در ترقیات عصر بر بگوشید و در مدینه مقصد
 جهد بلخ و سعی شدید نمائید دبستانهای در نهایت انتظام ترتیب
 دهید و اصول تحصیل معارف را ترویج معلمان در نهایت تقدس
 و تزیین جامع اداب و کمال تعیین نمائید و ادبیان و مرتبانی حائز
 علوم و فنون ترتیب دهید و هیئت مقدسه آبادی امر الله ^{باید مواظبت}
 در حفظ استون و لوازم این دبستانها نمایند تا روزی در اسباب ^{تعمیر}
 از هر جهت فراهم آید و انوار دانش جهانوار روشن نماید و همچنین در ترویج
 صنایع و اکتشافات بدایع و توسیع دایره تجارت و صناعت و ترتیب
 اداب مدینت و تزیین مملکت و اطاعت و انقیاد تام بکومت ^{و اجتناب}
 از هر رذیله مفسدت بگوشید و جهل نمائید تا این سبب مظاهر نباشد

اسماني كرديد ومطالع توفيق رحمانى فى الحقيقه حكومت عادله حاضر
 حضرت پادشاهى شايان شائست و مستحق اطاعت قلوبى صميمى عت
 وداين خصوص نهايت تقيد را بحري داريد چه كرنصر قاطع الهى واجب
 و فرخواست و الله اعلم

هو الله حضرت ازان سده منتهى جناب اقامير فاعلى عليه رجاؤ الله
 هو الالهى

الهى قد اجتمعوا فى هذا الجمع الحافل اجابتك طلبا الفيضك الشامل و
 بتحلل انوار الطائفك التى تظهر فى كل المحافل العليا منتصرين الى ملكوت
 غيبك و مشهدين الى جنوت تقليدك و هائمين فى هيماء حبك و ثمين
 من سلاف الالطاف و مترصدين لظهور اثار الاحسان مستبشرين بنجات
 ندىك مهترين و متضلعين من سمات ما به من رياض ملكوتك الالهى
 و متذكرين بذكر فرع سددتك المنتهى و منتعشين الغلب بحب قضيب
 و طيب ريان من شجرة رحمانيتك العليا اى رب اجل هذا الفرع نفرا
 خضر اخضلا بفيض غمام رحمتك الواسعه و طربا بالطفار طيبا بناسم
 قصب من رياض عنايتك و تمر من غياض موهبتك اى رب اجعله ينمو
 فى ارض القابليات و يمتد غصونه الى السماء و ثبت اصوله فى ^{بقية} الجبل
 النوراء انك انت العلى العزيز المعطى الموفى الكريم اى رب انه

قد سرع الى حظيرة قدسك وورد على موارد الطائفك وتشرف بمطاف
 الملاة الاعلى وزار البقعة المقدسة العليا وعفر جبينه بتراب عبتك
 الطاهرة وناجاك بقلبه وروحه وذاتة وقال رب اقبل هذا العبد
 في فناء باب رحمتك واجعلني من عبادك الثابتين على ميثاقك العظيم
 اي رب انه قد انشاء مقعدا نورا ومحل نظر لضيوف مادبتك وذا نرى
 بقعتك وطوافي عبتك وحاضري حضرتك اي رب اقبل منه هذا
 العمل المبرور والسعي المشكور انك انت العزيز الغفور ع
 هو الله جناب نصر الاطباء عليه هبنا الله الالهى

هو الالهى

اي نصر الاطباء طب حقيقى معالجه قلوب است ومدا واه ادواح چه
 كه صحت ابدية حاصل كرد وروح مجازت محبت جمال الهى كل كوز شو
 حيات اسمانى ميسر كرد وبقادر ملكوت الهى حاصل شود پيرى حكيم
 محكم طبابت الهية بكناد وداخانرازد در باق هدايت ترتيب ده
 ونبض مكان بدست اروهيكل معلول عالم دامعالمه كن هر درد برا
 درمافى است مكرم مرض همك ميثاق ع

هو الالهى جناب مجد الحكاء منشادى عليه هبنا الله الالهى
 هو الالهى يا من استو قد سراج الهداية فى حاجة المنشاد لعمري

ان عزم التأييد مقبل من ملكوت القدس وان ملة النصرها
 من جزوت التوحيد يصحرون كل باطون بالشاء وان موافق الغيب
 هتف من الملاء الأعلى يا طوفي لمن ثبت على المشاق يا عز المن استقام
 على الصراط يا فرحاً لمن نشر نجات الله يا طرباً لمن اخذ اهتزاز شهيرة
 الله وانك انت يا الهيا المتوقدين نار محبة الله فاضطرب بالنار الموقدة
 في شجرة العهد شعله الحب الشاطقة على الشرق والغرب منجم الدمع
 الصبر مهتر الفواد متبشر الروح منشرح الصدر تالله الحق ان بشائر
 جنه الألهي تدركك في كل حين وان وينور وجهك بنور ينور به

٤٤ ٤٤٤ نفذ

هو الله

جناب شاهزاده محمد يوسف ميرزا حكيم دلهنا عليه بقاء الله الألهي

هو الله

اي بار مهربان بز شك اسماني وطيب روحاني دولها و شفاخانه
 بز داني باز نمود و بر بيماران روحاني صلاي حضور زد و فرمود حتى
 على الدر باق حتى على البرء من كل داء لا يطاق حتى على الورد على طبيب الأفاق
 حتى على الورد على حكيم الاشراف حتى على مسيح الملكوت حتى على الاسم الأعظم
 الذي يحيى ويموت حتى على النجات السريه حتى على النجات الأبدية حتى على

البرء من العبي حتى على الشفاء من صم الهوى حتى على النطق الفصح من بعد
المك حتى على الشفاء العظيم من بعد السقم حتى على البرء السريع من التسم النقيع
حتى على البقاء الأبدى حتى على العيش السري طوبى لمن فاز به لمن لا ذ
هذا هو الطب الأسمى هذا هو العلاج الرحمانى والدواء الروحاني ع

الجمادى الاولى ۱۳۱۶

هو الاطه ط جناب ن عليه بقاء الله الابهى

هو الابهى اى نظم افاق ايران نظم برد وشم است افاق واقفى سيا
والطى وهو دولة لازم وملزوم نظم سياسى افاق داروشن نمايد ونظم الهى
دطارد كلشن كند ان ضابط وراذع اجسام است وابن حافظ ومارس
ومحوى رفاح از فضل بيمتها اميد است كه چون كو كبا هيد بر شرفه
غريان كسور مجيد بتابى ونظامى جديد بدى ايرت هذا عبدك المنيب
ملوك الخاضع الناشع بيا بك الرحيم عتكف بالو صيد بناجيك في
خضيات سره منذ لالك وطالب المرزاتك في هذا العصر المجيد ابرو بده
توفيقا لك الرحمانية وانصره في جميع الشئون واحفظه عن كل معتدخو
وحاسد مغبون انك انت الكريم الرحيم تفعل ما تشاء كما تشاء بامر لكن

فيكون ع

هو الاطه ق جناب انا شيخ فضل الله عليه بقاء الله الابهى

هو الألهي يا من سقى بفضل النقي فأفاض الله عليك بحال الفضل والعطاء
وكشف بك عن أعين المهتمين الغطاء وأيدك بجود من الملاء الألهي ^{في}
من كشف الفناء وعجبت سحان من اشرفت الأرض بنوره واضاءت السماء
سحان من انشاء الخلق الجديد واوحى الموتى سحان من نشر الخلق ونشر الورق
سحان من مدد الصراط ووضع الميزان وحاسب من من في الوجود في واد
الطامة الكبرى سحان من اجار المخلصين في جوار موهبة العظمى ^{ون} سحان
من ادخل الموحدين في الجنة الماوي سحان من نكل المهتمين في نار
نلظى سحان من اورد الموقنين على منازل الجنات سحان من اذاق المرابطين
صدور العوائب والضلال واللعن سحان من اخلا المشاكين في ^{بند} بقعة
النور سحان من عذب المبغضين في هجوم البغضاء سحان من انطق الصا
بالثناء سحان من ابلى الكاذبين بالخرس في محافل الهدى سحان من
سطع وابع واشرق من المركز الألهي سحان من افاض غمام رحمة ^{في} على الثر
سحان من دق الوجود بتربية الروحانيين اهل العليين من ملكوت او
ادنى سحان من اوحى الوجود بنفحات اهل التجرد في النشأة الأولى سحان
من نور الارحاء واضاء الانحاء وعطر الافاق وعمم الاشراف وخير ^{الاف} حلال
وتفخ روح الحيات في هيكل الامكان محبة وفاق ودق الوجود بفيض
الجود وان اليه المساق وايد القلوب وشيد البنيان المرصوص بزبر

حديد من قوة المشاق وجعل الثابتين فرحين بما اتاهم ومطشبين
 بفضل مولاهم واقام على المنزلة من قيامة الامام سبحان من غاب
 في نقاب الجلال ويحجب بحال الغياب في هويته ملكوته الغائبة عن
 الاعداق سبحان من ادام فيض جبروته واستمر وجود ملكوته ودام اشراقه
 واستدام سطوع انواره من افق الغيب على اهل الوفاق ع ٤ شهر رجب ١٣١٥
 هو الالهى تبرز جناب قاموسى عليه بيا الله الابن

هو الالهى

اى رب اغفر عبادك الذين رجعوا بقلوبهم الى مناهل رحمتك ووددوا
 على موارد غزيرتك وذلوا على الهال التي ادركتهم وسرعوا خاضعا
 خاشعا الى شاطئ بحر عفوك وغفرانك وتوجهوا الى مركز المشاق كما
 امرهم بصريح الكتاب في فصل الخطاب ودعوا اشرون الفلور وراطم
 ودخلوا في حليقة العهد بوفور السرور وشروا من الماء الطهور
 النازل من عالم النور وسكروا من كأس كان مزاجها كافورا فكانت
 العفورا انك انت العفو المشكور الهى ادخل هؤلاء في البيت الممرد
 واشت اسمائهم في الرق المنثور واللوح المسطور انك انت العالم الكرم

الحقى الكريم ع ٤ رجب ١٣١٥

هو الالهى ق جناب حاجى محمد جواد عليه بيا الله الابن

هو الالهى يا من توفى بالتوجه الى الافق الالهى تالله الحق ان الامكان
 يرفل في حلال الفجار ويتباهى على العوالم العلوية في الاكون بما اشرق
 نير الاعظم جمال القدم نصل اليها على كل الارحاء والامحاء واشرفت
 الارض بنور رجا وان بسطة الغبراء تفتخر على القبة المحضرة بما غدت
 موطا قدمي اليها في يوم اللقاء والرحمن على العرش استوى والدماء
 من السفهاء يقولون بان يوم الرب انقضى واحاط الظلماء وعسفت
 الليلة الدماء وغابت انوار الجمال الالهى وهذا هو الضلال للزمى
 ولهم اعين لا يبصرون بها ولا يتبينون ان نوره ابدى واشراقه
 سرمدى وكل عباد له وكل من حمر الطواف يعترفون واليهاء عليك
 هو الالهى ق احبائى الهى عليهم هاء الله الالهى

هو الالهى

اى دوستان ثابتان بر عهد و پيمان صديقتك كه قوه جديسه
 ملكوت الهى و سپاه و جوشلر تروها و اجال هاء بشرق و غرب
 سوق فرمود و صفوف افاق را در هم شكسته و مى شكند عنقریب
 ملاحظه خواهيد نمود كه جهان بركت و جنتش آمده و كيهان در
 رقص و طرب و شادمانى هاتف غيبى اندم فرمايد برارده و لولده
 شهر نيت جز شكند زلف باره فتنه در افاق نيت جز خم ابروى در

با وجود این اهنك تقدیس جمال الهی که طین در این فضای غیر مشا
انداخته پیچاره اهل فنور چون کمران متحیر و حیران مانده که کوان -
اهنك الهی و کوان نعره رحمانی و کوان نغمه ربانی و صم اذان لا
یسعون بها هر سه می این نغمه را نشنود و هر نامحرمی این را از الهی
نکرد و صم بکم همی فهم لایر جعون ای بندگان جمال الهی شب و روز
توانه جانسوز ساز کنید و جهان را بناد محبت الله بر آفر و زید
غنصیب آیام زندگی در این خاکدان فانی بسر آید و باب جهان الهی
بکشاید و ما الارأت عین ولا سمعت اذن ولا خطر علی قلب بشر

تحقق یابد و الهفاء علیکم ۴۴

هو الاهی ارض یا جناب اقا میرزا یوسف علیه طاه الله الاهی
هو الاهی

یا من تثبت بذیل المیشاق ان نیر الافاق لما اشرق من افق العرا
سطع اشراقا فی فطره الاحتراق و شره بسيف الشعاع فی طیور اللیالی
الدهاء فمرعوا الی خمر الضلال و وقعوا فی شر و بال فلا تسمع لهم
صوتا ولا ذکرنا ثم لما اقل عن تلك الافاق سطع و لاح من مطلع السجین
الاعظم و اشرق علی افاق الاسم بانوار العهد المبرم المحکم و فاض
بالانوار عن مطلع فیض ملکوت الغیب الخفی المقدس عن ادراك الاسراع

الوهم وتوح عبده الذليل الخاضع الخاشع باكليل العبودية و
الفناء في عبته المقدسة العالمة البناء فطارت طيور الليل
في جو السماء واذا باسراق تايد من الملكوت الالهى على عبد الهى
فاضحت حقائق ظلمانية وتفردت طيور الضلال والنوعى وتعو

في خسران الى ما شاء الله تبارك وتعالى

هو الالهى كرمان جناب حاجى بيك عليه طباء الله الالهى

هو الالهى الالهى

قد لاح انوار الميثاق ساطعة الفجر ايدة الاشرار سبحان
العائد والعاهد والمؤكد المؤيد في كل الصنف والذبر والالواح و
الاوراق ولقد اشرق ذلك الصبح من مطلع القلم الاعلى في ظل
الشجرة المباركة الثابتة الاصل مرتفعة الفرع موردة مزهرة متميزة
في كل حين وان ويلوح ذلك الصبح الصادق والنجم الساطع على الميثاق
والمغارب بانوار المواهب فتو في لكل مستفيض وبشرى لكل مستبهر
وفرح لكل مستفيض وطربا لكل مستفيد وذلك هو الفوز العظيم
وانك انت ايها المصباح المنير بضياء الثبوت على الميثاق استبشر
بتايد يتابع عليك من ملاء الالهى ويخلك عن مرشد يد من
ملكوت السماء ويظهر ربك العظيم على كل منزل عند معتد

ایتم و يجعلك آيته الباهرة البرهان الساطع السلطان في قطب
الأكوان سبحان رب الميثاق سبحان رب الأشراف سبحان منور
الآفاق سبحان من خضع له الأعناق والبرهات عليك وعلى كل من
تنور بنور الوفاق ع

هو الألهي رفسبحان جناب محمد عليه وآله الله الألهي
هو الألهي

ای متوجه بملکوت اہلی ندای جمال اہلی از ملکوت غیب جہان سبحان
بیانی بکوش اہل ہوش میرسد کہ صیغہ نماید ميثاق ميثاق عمدا
عہدی پیمان من پیمان من باران من باران من در هیچ کوری و
در هیچ دوری چنین عہد و پیمانی واقع نشد و چنین نور ميثاق
ساطع نکشہ و چنین صیغہ لامع نشد و چنین برہانی واضح نگرد
و چنین چنین نفی مسموع نکشہ و چنین رفقوی دہدہ نشد کہ
با وجود تائید و تاکید عہد و پیمان سی سال در جمیع احوال و
الواح و زبر و صحف و بنق قاطع و برہان لائح و اثر قلم اعلیٰ محیط
اہلی مدعیان ایمان بکلی منسوخ انکارند و چون امت مسوخ
باز بچہ نمایند انرا ممنوع العمل شمرند و خود مقطوع الأمل نمایند
وکل را در انتظار اہل عالم و جمیع ملوک و امم خیر و ذلیل نمایند پس

مشواهم بما تنقصوا المشاق وانك انت دمع هؤلاء الصبيان من وراءك
 وافتح اللسان بثناء مولاك وذكرو الغافلين ونور قلوب الطالبين
 وادعواهم الى الصراط المستقيم واهدتم الى المنهج القويم وقل يا قوم
 هذا ميثاق الله لا تتخذوه ظهيرا يا قوم هذا كتاب الله لا تتخذوه
 محجورا يا قوم هذا بقية الله لا تتخذوه مخزيا اف اكلنا فضرا ونعسا
 لكلنا فض وضلا لا لكلنا كفاك وخسرانا لكلنا حاسدا ويا الالك
 متزلزل ونكالا لكل متزعزع وحسرة على كل معتد اثم والبهاء
 على اهل البهاء ع

هو الله عشق اباد جناب اماميرزا احمد قايي عليه بهاء الله الا الهى
 هو الله

اى اباد كاران كوكب لائح چون بان مرز و بوم رسيدى و ازان كلشن
 عشق كل در بجان چيدى بايد بالنسابة از عبد البهاء بنجا داشته ابى
 و روضه معطره حضرت نبيل فاضل عليه بهاء الله را زيارت نمائى
 زيرا ان بقعه معتبر است و ان مقبره معطره بر اتراب مقدس نفس مباركه
 است كه در دائره مقبرين ساحات اقدس وارد و ان ذات محترمه و از جميع
 شئون دنيا بپزار شد و قلب را كرفتار دروى و موى حضرت دوست
 فرمود و بساحت اقدس شفاف و بشرف لقا فائز شد و تبليغ امر الله

نمود و هزار صدمه و بلا تحمل کرد و البهائم علیک ع ع
هو الاهی ط متعلقان نجم بازع اوق ملکوت خضر نبیل کبر علیہ السلام
هو الاهی

ای باز ماندگان ان کو کب مشرق در اوق ملکوت این هر وقت که یکی از
شما ها نامه نگارم مشام معطر کرده و مذاق جان دکام و جلدان پر
شهد و شکر شود زیرا ذکران روح مجسم از قلم صادر کرده پس ملاحظه
کنید که این چه حالت است و چه موهبت که ان نور تقدیس و جوهر
توحید بآن فائز گردید پس شما شکر نمائید که در ظل الطاف جمال
قدم ملحوظ نظر عنایتید و مشمول عواطف سلطان ربوبیت در جمع
اوقات در نظرید و البهائم علی اهل البهائم ع

هو الله ط و در مجموع من فایز با اوق اعلی خضر نبیل کبر و صبیحین علیها السلام
هو الاهی

ای صبیح ان روح مجرد هر چند ان نجم لایح از اوق این خاکدان متواری شد
ولی در مطلع ملکوت این در نهایت درخشندگی ساطع و لامعت قسم برقی
وجود که ان سید اهل سجود درخش چون شمع در انجمن ملاء اعلی فروخته
و اهل ملکوت جل فینا هذا الوجود بر زبان رانند تو چرا محزون و
مخمود بوجد و طریبا و جذب و ولر جو لسان بکشاود در محافل امواجن

بکلیات معنوی چون بابل معانی بترانه او نور حدقه اعیان در
 موقوفات صبیحة ان بزرگوار را چنان مشعل کن که حکایت از انجا
 ان متصاعد الی الله نماید تا بنطقی فصیح بذكر خرم وست در شب
 روز ناطق گردد و روح مقدس آن جان پاک را در عالم بالاشاد
 نماید چه نکارم که چون یاد آن نبیل جلیل نمایم و ام محترز کرد
 و اناهل مرتعش شود ملاحظه نما که محبت چه میکند و الهاء علیک ع
 عشق باد هو الاهی جنابا تا شیخ محمد علی قاسمی علیه الهاء الله الاهی
 هو الاهی

ای شمع محبت در این ساعت که خسر و خار ری در باختر متواری
 شده و در این محفل جمعی از اهل مناصب حاضر و غا و این بنده در
 بحال الاهی در کثرت وحدت یافته و بیاد تو مشغول شد و بنامه نامه
 و نامه پر داختر تابدانی که در این بساط چه قدر عزیز می و در این محفل
 حاضر و شهیر مقبول و ملحوظ محظوظی و منظور و الهاء علیک ع
 هو الاهی جناب مصطفی قلجان علیه الهاء الله الاهی ملاحظه نما
 هو الاهی

ای پنجذوب نجات قدس در این عرصه تنک و جهان براب و رنگ او
 صد هزار سال درنگ نمائی جز زخم و زهر دستم و درد و غم و زجر

نیای شهادت هم مهلت است و عرش ذل بزرگ نورش ظلمت است
و ظهورش نیت عیش طیش است و سلطنتش سراب لاشی پس
قدمی از این مکان بی امان بردار و بلا مکان حضرت رحمن گذار و
از من فی الوجود مستغنی شو و از مصباح ملکوت الهی مستغنی تا در
جنود ملاء اعلیٰ کردی و سرتیب لشکر جهان کبریا سالار سپاه نجات
شوی و قائد جهوش سلطان حیات سرورد جهان کردی و ملوک

عالم عرفان و الهما علیه السلام

هو الاهی جتنا ادیب دبستان عرفان علیه السلام الله الاهی ملاحظه نمایند
هو الاهی

ای ادیب دبستان عرفان و عندلیب بوستان ایقان شمع روشن
است و انوار ملکوت الهی شاهد اینجمن نسیم ریاض الهی در هبوب است
و نسیم غیاض رخانی جاذب قلوب اشعه ساطعه منور آفاق است
و در واقع طیبه معطر هر مشام مشتاق جنود تا امید از ملکوت الهی در
هجوم است و ملائکه تقدیر از جبروت هدی در صعود و نزول
رشحات عنایت از سحاب هدایت متابع است و طغیان موهبت از
کاس احدیت متواصل الحان طیور شکور و محیر مدارک و شعور است
و اسرار حقائق نشر و نشور و تصور و تصور بیغیغ فی الصور پس باین فضل

والطف جمال قدم دل را شاد و خرم نما و از اذهر غم و الم کرد در
 بحر سرور بی پایان غوطه خور و در فضای جان نقرای روح و روحان
 سیر و سیاحت نما گوش را از هر آوازی منع کن و از سر و شمل ملکوت
 الهی ندای حق علی الفلاح شنو چشم را از مشاهده لوازم امکانی بهر
 بند و بافق الهی نظر فرما در بستانی در این بوستان بکشا و ادیب عشق
 شو در سحر حنائی و معانی ده زبان را بستایش و نیایش افتاب جهان
 آفرینش بکشا و اجسام مبتده و اجساد مرده را حیات جاودانی بخش
 دستی از استین برار و دید بیضایی بنما عصای یقینی بنما از زواری
 شبهات را محو و نابود کن بجز ادهام خرق کن و با سپاه عرفان مرود
 نما در خون شکو را بسبیل هدای تبدیل بخش از صحرای طو
 وجود نور و هبت حضرت الهی اشکار کن و مشتاق مشاهده المع
 نور کرد دقیقه آرام مکبر و لمح استراحت جموعت سیف قاطع است
 و فرصت نور ساطع شمع هدایتی بر افروز و پرده غفلت اهل امکان
 را بسوز جمال الهی از ملکوت غیبی جبروت لاریب تا یبید مفر ما یب
 و افواج عون و صون او چون شایع امواج میرسد اگر چه ضعیف
 و ذلیل و ضعیفیم لکن بچاه و پناه آستان ان حق توانا است ^{و یست}
 و متکا جبل نصر و تا یب درت بی همتا و الهاء علیک و علی کل نابت ^{و یست}

هو الالهی

ای ناظر منظر اکبر حکایت کنند اسکندر و می جهاننگا بود و کشور
ستان چون از فتوح ایران و توران و چین و هند و سنان طبل
رجوع بکوفت و با حمت بی پایان توجه بوطن مالوف نمود
در شهر نور چراغ عافیت خاموش شد و شش حجت را پرده ظلمت
خراگرفت صبح اخوت نمایان شد دانایان بر جنازه او جمع شدند
و اینهمه ماتم ناسیس نمودند هر کس تضریت نمود و در مقام تأسف
لبی بگوید از جمله شخصی از هو شمنان برخواست و در مقابل انفس
بایستاد و گفت سبحان الله این شخص کمان می نمود که ملك الملوك است
حال ثابت و محقق گشت که عبد مملوك است دیگرى گفت سبحان
الله دیروز این پادشاه غرور راهفت اقلیم و سمعت کجایش ندا^{شن}
امروز در شهری از زمین کجایش یافت باری اگر سلطنت باقیه
جوی در جهان الهی سکندری و اگر ملك الملوك خواهی در ظل
نفر و درویشی در سبیل الهی در اناذ و القرنین جهان جاودان

کردی ع ع

هو الالهی

ای مشاقق تراب استان مبارک دانایان ارض در فضائل عنایت

و ترجیح یکی از دیگری اختلاف کرده اند قومی بر آنند که عنصر نادر فائق
 است و مرکزش بلند و شایق نفوذش شدید است و قوتش غریب
 جسم غیر موزون است و مسبب حیات جماد و نبات و حیوان و انسان
 در جمیع شئون و گروهی بر آنند که تراب افضل است و فوائدش
 اشهر مجایا جمیع ذی روح است و منبت رزق هر موجود امین است
 نه خائن عقی است نه فاقد مظهر من جاء بالحسنة فله عشر اهلها
 چه که شیمی همی اضعاف پس دهد دانه کاری شجر پر شری عطا
 کند سینه اش بخراشی فیض و برکت بخشد سلیم است و حلیم
 امین است و کریم بخلاف نادر آنچه در غنی تمام کند و آنچه بخورانی
 سهل من مزید گوید اقلیمی در نفسی متلاشی کند و خرمی در
 دمی محو و کاشی نماید شدید است و تند خو حلید است و
 جنگو پس ای موقن بایات الله چون است از این عنصر کریم است
 بکوش که دارنده این صفات جلیله کردی و متصف با این اخلاق

حیده شوی ع ع

هو الاهی

یا من تشرق بالمشول فی العتبة المقدسة العلیا آنچه مرقوم نموده بودید
 ملحوظ افتاد در نهایت خلوص مرقوم شده بود دلیل بر توجیه ملکوت

الهی بود و استمداد از عیون و عنایت حضرت کبریا بشکرانه درگاه احدیت
 دست بکشای و بگو خدایا پاکیزدانا صد هزار شکر که بر امرت ثابت
 نمودی و بر ثنایت ناطق مورد ضعیفم بیارگاه حشمت سلیمان فدایت
 کردی بگفته ام بملاذعظیم و بلجاء منبع هدایت فرمودی و ایلم شفا
 الهی عطا کردی ذلیم عزت ابدی شایان فرمودی دردمندم در دمان
 تویی مستمندم کجی روانم تویی در ظلمات گرفتاری بتلایم خورشید
 نابا نام تویی در اینجمن توحید حاضر مسموع در خشانم تویی اسیر زندان
 خاکدانم ایوان بلند کیوانم تویی مسموم سهوم خموم دریا قجان و دروغ
 تویی ای پروردگار این دل را از قید اب و کل برهان و این هوش را
 از بانگ سر و شملکوت جوش و حر و شوره اهنک ملاه اعلی بگوش بر
 و در بزم نوشا نوش صهبای عنایت راهی ده تا گرفتار تو کردم و کفتار
 تو جویم و خیال تو در اغوش گیرم و از هر قیدی آزاد شوم و شب دور
 فریاد برارم طوبی لی من هذا الفضلی العظیم بشری لی من هذا الفور
 المبین . از بیم و طمع عظیم این سقیم مرقوم نموده بودید شما شاهدید
 که این عبد چه قدر در فکر تسکین طمع او بودم حق اینچه تقدیم نمودید
 کفتم با و تسلیم نمایم شاید انش حصر تسکین یابد با وجود این تیری
 مشاهده نشد و یوم نقول لجرهم هل امتلک و تقول هل من مزید

باری منصفین را طمع این شخص برهانی کافی دانی است فرض کنیم
 که حقی نیز داشته انقدر الحاح و ابرام و اصرار چرا شخص منقطع از بصر
 در دم نزنند و از بصر دنیا را اصرار ننمایند و حال آنکه زخارفی چند
 فراهم آورده و تجارتی راه انداخته و بیشتر از احتیاج منافع و فوائد
 در هم و دینار دارد فاعتبروا یا اولی الابصار این آیام ناقصی بر آن
 دینار مرور نماید البته باید چنان شتوت و رسوخی بنمائید که نفسی
 نزنند و را محرم کوییه غفلت از حق آن خطره و دیار را متغیر ننمایند و

الیهاء علیک ع

هو الله

یا اسم الله الیوم میزان کل شیء معنای طیسر تاید عهد و میثاق رب
 بجهت است کل را باید باین اساس متین دلالت نمود چه که بنیان
 رصین جمال مبین است هر نفسی ثابت تر مؤبد تر و موفوق تر است و
 اگر روح القدس مجسم گردد فرضاً ادنی توقف نماید قسم بجمال قدم رو
 لأجبانة الفداء که جسم معوق و جسد معطل گردد چه که اساس دین
 الله و علو کلمات الله و ستمو امر الله در این است و بالفرض طفل ز صبی
 بنیات و رسوخ تام قیام نماید جنود ملکوت الهی نصرت او نماید و
 ملاء اعلی اعانت او کند عنقریب این ستر عجیب اشکار گردد پس باید ما

وَمَا وَجَّعَ اجْتِمَاعُ اللَّهِ الْيَوْمَ نَظْرَ حَصْرٍ دَرَايْنِ لَطِيفَةٍ رُبَانِيٍّ نَمَايِمٍ تَاجِيعٍ
أَمُورٍ مَجْهُودٍ مَطْلُوبٍ دُورَانِ نَمَايِدٍ وَالْبِهَاءُ عَلَيْكَ عَمَّ وَأَنْتَ أَنْتَ يَا مَنْ
أَدْخَلَكَ اللَّهُ لِرِيحِ الْمِيثَاقِ قَمَّ عَلَى عَهْدِ رَبِّكَ قِيَامًا يَنْزِلُ بِهِ فَرَأْسُ الْمَنْزِلِ
فِي مِيثَاقِ رَبِّكَ الشَّدِيدِ وَاجْتِمَاعِ اللَّهِ تَحْتَ ظِلِّ شَجَرَةِ الْوَحْدَانِيَّةِ بِقُوَّةِ
وَسُلْطَانِ مَبِينٍ تَأْتِيهِ الْحَقُّ بِوَيْدِكَ كِتَابِ الْغَيْبِ وَفِي الْقِسْطِ وَالْأَقْدَامِ
وَيَنْصُرُكَ جُودُ الْمَلَائِكَةِ الْأَبْهَى وَتَرَى مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا تَهْتَزُ
لِنَفْحَاتِ اللَّهِ وَأَنْوَارِ التَّوْحِيدِ تَلُوحُ مِنْ وَجْهِهِ نُورَاءَ وَهُوَ آتِفُ الْغَيْبِ تَحْتَ طَبَقِ
مِنَ الْمَلَاءِ الْأَعْلَى طُوبَى لَكَ تَمَّ طُوبَى مِنْ هَذَا الْقِيَامِ الْعَظِيمِ الَّذِي بِهِ ذَاعَ
رِشَاعُ أَمْرِ اللَّهِ وَاسْتَحْكَمَ دَعْوَاهُ دِينَ اللَّهِ وَانْتَشَرَتِ آيَاتُ اللَّهِ وَانْتَعَشَتِ قُلُوبُ
الْأَبْرَارِ وَاشْتَهَرَ الْأَنْوَارُ وَظَهَرَ الْأَسْرَارُ وَتَلَجَّجَ بِنُجُومِ الْأَنْوَارِ وَتَاجَعَ بِنُجُومِ
عَرَفَانَ رَبِّكَ الْبَحْتَارِ وَعَمَّ مَشُورُ الشَّيْطَانِ فَانَّهُ مَمْلُوءٌ مِنَ الْمُنْشَاطَاتِ وَ
الْقَوْلَى الْأَذَانَ آيَاتِ تَحْكَمَاتِ مِنَ الْوَاحِ رَبِّكَ وَصِيْفِ مَوْلَاكَ فَإِنَّ كِتَابَهُ
الْأَقْدَامِ الْمَرْجِعِ الْوَحِيدِ وَكِتَابِ الْعَهْدِ بَاثِرِ مِنَ الْقَلَمِ الْأَعْلَى هُوَ الْحِجْرَةُ الدَّمْعَةُ
عَلَى كُلِّ عَيْنٍ وَالْأَمْرُ الْمَنْصُورُ فِيهَا الْأَبْعَادُ رَضِيَ جَمِيعُ الصِّبْيَانِ وَالْأَلْوَحِ
فَإِنَّ الْمَنْزِلَ لَبَيْنِ أَرَادَ وَانْتَشَبَتْ شَمَلُ الْمَوْحِدِينَ وَتَفَرَّقَتْ الْكَلِمَةُ بِتَأْرِيْلِ
وَتَفَاسِيرِ وَاجْتِمَاعِهَا وَاسْتِنْبَاطِ وَتَبَعِ الْبِهَاءِ رَطِبَ إِلَى الْأَنْ يَا حَسْرَةَ عَلَى
الْعِبَادِ مِنْ هَذَا الظَّالِمِ الْمَبِينِ وَأَنَّ أَمْرَ اللَّهِ لَفِي حُزْنٍ شَدِيدٍ مِنْ هَذَا النَّفْعِ

المشار الذي ارتفع في الفضاء واغشى به وجوه بعض الضعفاء وغشا
 على اصدار بعض البلهاء وتشفى به صدور الزنماء والسرير قلوب اعداء
 الله يا اسفا ايضت به اعيين الاحباء من البكاء وناحو انجيب الشكلا
 وقبتم به تغورا الاشقياء والبلهلاء افي فرج وسرور والبلداء لفي نعم
 وجبور فسوف يايتهم بناء ما كانوا يعملون وترى العلم المعقوب يد
 ربك الودود يرتفع على اعلام الشهود ويروج فوق صروح الوجود
 الغيوم وينكشف الستار المروم عن ميثاق ربك القيوم بشعاع طلع
 محرق حجاب المضارب ويتشتت شمل طيور الظلام فالثابتون يومئذ
 لفي حضا عظيم والمنزلون لفي عذاب اليم ويقولون يا حسرة علينا بما اظننا
 في عهد الله وميثاقه واتخذناه سخرابا والقيناه على عقابنا ناسرا ورا
 الشبهات متمسكين بالمتشابهات تاركين المحكمات التي نصوص في الكتاب
 الاندس المبين ونصوص خاتم العهد العظيم ربنا انا تبنا اليك وانتهينا
 من قدنا متوسلين بذيل عفوك لديك ربنا اضلنا قليلا من عبادك
 الضعفاء واغوينا شرفه من ضعفاء من البلهاء فاعف عنا واصفح انك انت
 الغفار هنا لك يتحقق القول المحتم اذ تبرء الذين اتبعوا من الذين اتبعوا
 ويقول الضعفاء ربنا انا اظننا سادتنا وكبرائنا فاضلونا السبيح
 ابن عبدنا بحال باوجود ابن هجوم ازهر مترزلي والفاء ابن شبهات و

اذهان جمال و نشیت شمل کلمه الله بکلمه تعرض با احدی نمودم و جمال
 کظم و هضم و سکوت و سکون معامله نمودم و از هر نفسی هزار و سواد
 شنیدم و مسامحه شدید دیدم آه نکشیدم و فریاد و فغان نمودم که مباد
 کوشی خنجر آزار کرد که در عهد و میثاق متزلزلی هست ولی این بی ووشان
 کمان دیگر نمودند بر جسارت افزودند عاقبت بصرف افترا برخواستند
 در با وجود ظلم و عدوان و جور و طغیان آه و این بلند کردند که ما
 قتل و شهیدیم و در ضیق شدید جواد بان التفاهات و ظهور ^{ها}
 و توبیرها و ظهور نفاق الان از این عبد تطلم منماید فاعبروا یا

اولی الابصار ع

هو الابی

ای جای الهی این جهان ترابی و خاکدان فانی اشیاں مرغ خاک است
 و لانه خفاش ظلماتی نه طیر الهی ملاحظه فرمائید که طيور حدائق و در
 و نسور خطا ترا نس در هیچ عصری در این کلخ فانی آرمیدند و با از
 شاخسار امان کلی چیلند و یاد می راحت و مسایش دیدند و با آنکه
 مرتب جان یافتند و فصح و جلال جسته هر صبحی از شدت بلا با
 شام تاریک دیدند و هر شامی با وقت سرگردانی و بی سرسامانی
 یافتند گاهی فل و زنجیر و سنی اختیار نمودند و گاهی تلخی شمشیر چون